

NOTAT

Finanstilsynet

31. august 2018

FIRA

J.nr.162-0018

/FP

Bemærkninger til udkast til bekendtgørelse om ændring af bekendtgørelse om finansielle rapporter for forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser

Ad § 1, nr. 1 (§ 2)

Ændringen er en følge af en af anbefalingerne i rapport fra Arbejdsgruppen for eftersyn af den finansielle regulering fra april 2018. Ifølge denne anbefaling skal unoterede forsikringsselskaber, herunder tværgående pensionskasser, ikke længere pålægges at aflægge halvårsrapport.

Efter den foreslåede nye affattelse af § 2, stk. 2, vil det som følge heraf alene være de virksomheder omfattet af bekendtgørelsen, som har udstedt værdipapirer, der er optaget til handel på en børs inden for EU/EØS, der er forpligtet til at aflægge halvårsrapport. Andre virksomheder vil fortsat valgfrit kunne udarbejde halvårsrapporter, der i så fald omfattes af bekendtgørelsens regler, jf. § 1, nr. 17 (§ 145 a).

Ad § 1, nr. 2 (§ 10, stk. 1)

Ændringen af bestemmelsen er en konsekvens af ændringen under § 1, nr. 6 (§ 57). Bestemmelsen indebærer, at aktiver, der måles til dagsværdi, ikke kan henregnes til de aktiver, der er omfattet af reglerne om aktiver i midlertidig besiddelse, jf. IFRS 5(5).

Ad § 1, nr. 3 (§ 22, stk. 3)

Ændringen af bestemmelsen er en konsekvens af ændringen under § 1, nr. 6 (§ 57). Ændringen af bestemmelsen indebærer, at værdireguleringen af materielle investeringsaktiver til dagsværdi bliver indregnet i resultatopgørelsen som en del af investeringsafkastet. Ifølge bestemmelsen skal værdireguleringen af materielle investeringsaktiver indregnes i samme post som værdireguleringen af investeringsejendomme. Eventuelt kan værdireguleringen af andre materielle aktiver end investeringsejendomme udskilles i en særskilt post efter bekendtgørelsens § 4, stk. 2.

Ad § 1, nr. 4 (§ 55, stk. 1)

Ændringen af bestemmelsen er en konsekvens af ændringen under § 1, nr. 6 (§ 57). Begrebet materielle anlægsaktiver omfatter herefter både driftsmidler, jf. § 1, nr. 5, (§ 56, stk. 1) og andre materielle anlægsaktiver, der ikke besiddes til virksomhedens eget brug (investeringsaktiver), jf. § 1, nr. 6 (§ 57, stk. 1).

Ad § 1, nr. 5 (§ 56, stk. 1)

Ændringen af bestemmelsen er en konsekvens af ændringen under § 1, nr. 6 (§ 57). Ændringen indebærer, at begrebet driftsmidler reserveres til anvendelse om materielle anlægsaktiver, der besiddes til brug i virksomheden. Driftsmidler adskiller sig dermed fra de materielle anlægsaktiver, der besiddes som investeringsaktiver, og som skal måles til dagsværdi med værdiregulering i resultatopgørelsen, jf. § 1, nr. 6 (§ 57).

Ad § 1, nr. 6 (§ 57)

Ændringen af bestemmelsen indebærer, at materielle anlægsaktiver, der ikke besiddes med henblik på brug i virksomheden, men er investeringsobjekter, skal behandles på samme måde som investeringsejendomme, dvs. aktiverne skal værdireguleres til dagsværdi, og værdireguleringerne skal indregnes i resultatopgørelsen.

IFRS tillader ikke en tilsvarende behandling af materielle aktiver, der ikke er investeringsejendomme. For ejendomme gælder efter IFRS, at der sondres mellem ejendomme til eget brug og ejendomme som investeringsobjekter. Ejendomme til eget brug skal regnskabsmæssigt behandles efter IAS 16, mens investeringsejendomme behandles efter IFRS 40. IFRS giver ikke mulighed for en tilsvarende sontring for andre aktivtyper end ejendomme mellem, om aktivet besiddes til eget brug eller som et investeringsobjekt, der besiddes med henblik på et afkast.

Specielt for forsikringsselskaber er den manglende mulighed for en sådan sontring uheldig. Forsikringsselskaber investerer i voksende omfang i alternative investeringer, som kan være materielle aktiver, der ikke er ejendomme, eksempelvis vindmølleparker og infrastruktur. Efter IFRS skal sådanne investeringer behandles som en anlægsinvestering efter IAS 16, hvilket indebærer, at værdiregulering af investeringen skal indregnes i anden totalindkomst og dermed ikke indgår som en del af virksomhedens investeringsafkast i resultatopgørelsen.

Ændringen af bestemmelsen er dermed udtryk for en fravigelse af princippet om IFRS-forenelighed.

§ 1, nr. 7 (§ 57, stk. 2)

Ændringen er en konsekvensændring af ændringen under § 1, nr. 6.

§ 1, nr. 8 (§ 62)

Ændringen af § 62 om leasing har til formål at sikre, at bekendtgørelsens regler om indregning af leasingkontrakter er i overensstemmelse med IFRS 16. IFRS 16 blev udstedt af IASB i januar 2016 og blev godkendt til anvendelse i EU ved Kommissionens forordning 2017/1986 af 31. oktober 2017.

Ændringen i forhold til de hidtil gældende regler indebærer, at den regnskabsmæssige behandling hos leasingtagere ikke længere kræver en sondring mellem finansiel leasing og operationel leasing. Alle leasingkontrakter skal indregnes hos leasingtager i form af et leasingaktiv, der repræsenterer værdien af brugsretten. Samtidig skal leasingtager indregne en leasingforpligtelse, der udgør nutidsværdien af de aftalte leasingforpligtelser. Undtaget fra kravet om indregning af et leasingaktiv er aktiver leaset på kontrakter af kort varighed og leasede aktiver med lav værdi. IFRS 16 kan anvendes ved fortolkning af begreberne "kontrakter af kort varighed" og "aktiver med lav værdi".

Efter første indregning, jf. stk. 2, skal leasede aktiver principielt måles efter samme principper, som hvis aktiverne var ejet af virksomheden. En undtagelse fra denne regel er leasede ejendomme, der anvendes i virksomhedens drift (domicilejendomme). Sådanne leasede domicilejendomme skal måles efter kostprisprincippet og ikke efter princippet om omvurderet værdi, som gælder for domicilejendomme, som ejes af virksomheden, jf. § 58 i bekendtgørelsen. Denne undtagelsesregel sikrer, at værdiregulering af domicilejendomme, der leases koncerninternt, ikke bliver indregnet dobbelt i selskabsregnskabet, dvs. både via et leasinggivende datterselskab, der indregnes til indre værdi, og hos moderselskabet som leasingtager. Undtagelsesreglen indebærer samtidig, at virksomheder, der leaser deres domicil af en uafhængig leasinggiver, fritages fra løbende at skulle opgøre dagsværdien af den leasede domicilejendom, idet værdien for regnskabsbrugene af, at dagsværdien af et leaset domicil og den løbende regulering heraf indgår i regnskabet, ikke anses for at stå mål med omkostningerne i forbindelse med, at virksomheden skal foretage en sådan løbende dagsværdimåling.

For leasinggivere er reglerne uændret. Den regnskabsmæssige behandling af leasingkontrakter hos en leasinggiver kræver således fortsat en sondring mellem finansiel leasing og operationel leasing, jf. stk. 3 og 4.

Ad § 1, nr. 9 (§ 66, stk. 1, nr. 5)

Ændringen har til formål at tydeliggøre, at bestemmelsen udelukkende omhandler forventede fremtidige betalinger af pensionsafkastskat. Den nugældende formulering har givet anledning til den misforståelse, at bestemmelsen indbefatter pensionsafkastskat, som er betalt, eller som skal betales vedrørende tidligere perioder.

Ad § 1, nr. 10 (§ 67, stk. 5)

Ændringen har til formål at rette op på en utilsigtet konsekvens af den gældende formulering. Efter ordlyden af den gældende formulering skal den samlede dagsværdi af de aktiver, der er knyttet til de pågældende forsikringer og investeringskontrakter (unit-linked-kontrakter) indgå i posten livsforsikringshensættelser. Dette udelukker utilsigtet, at en del af dagsværdien af aktiverne kan henføres til andre dele af de forsikringsmæssige hensættelser, eksempelvis fortjenstmargen.

Ad § 1, nr. 11 (§ 91 a, stk. 2)

Ændringen er en konsekvensrettelse til ændringen under § 1, nr. 15 (§ 128 a, stk. 2), jf. bemærkningerne til denne ændring.

Ad § 1, nr. 12 (§ 95 a)

Bestemmelsen er ny. Den stiller krav til oplysninger om aktiver og forpligtelser, der måles til dagsværdi, specielt til aktiver i niveau 3, hvor målingen er usikker, fordi den må baseres på ikke-observerbare input. Bestemmelsen skal sikre, at regnskabsbrugerne i fornødent omfang får indsigt i den usikkerhed, der er forbundet med målingen i niveau 3-aktiver, og i hvilket omfang målingen af disse aktiver og den subjektivitet, der er forbundet hermed, kan have indvirket på regnskabsresultatet.

Bestemmelsen skønnes nødvendig pga. det voksende omfang af placeringer i alternative investeringer i specielt virksomheder, der driver livsforsikringsvirksomhed.

Bestemmelsen er inspireret af bestemmelser i IFRS 13, specielt oplysningskravene i standardens pkt. 91 og fremefter.

§ 95 a, stk. 1, angiver formålet med bestemmelsen, som er, at regnskabsbrugerne sættes i stand til at vurdere de forhold, der er nævnt under stk. 1, nr. 1 og 2, jf. IFRS 13(91). Bestemmelsen indebærer således, at regnskabsudarbejder skal have brugernes oplysningsbehov på de nævnte områder i tankerne, når oplysningerne gengives i årsrapporterne. Efterlevelsen af bestemmelsen vil dermed ikke kunne ske ved gengivelse af nogle forud fastlagte elementer, men skal ske ud fra, hvad der er relevant og væsentligt i virksomhedens konkrete sammenhæng i relation til de nævnte oplysningsbehov hos brugerne.

Bestemmelsen omfatter alle aktiver og forpligtelser, der måles til dagsværdi. Den finder dermed ikke alene anvendelse på finansielle instrumenter, der måles til dagsværdi, men også på materielle aktiver. Forsikringsaftaler (forsikringsmæssige hensættelser og forsikringsaktiver) er ikke omfattet af bestemmelsen. Oplysningskravene vil dermed i praksis næsten udelukkende have betydning for aktiver.

Bestemmelsen omtaler de tre niveauer (1-3), som stammer fra IFRS 13. Til støtte for anvendelsen af bestemmelsen indsættes nye definitioner i bekendtgørelsens definitionsbilag (bilag 1) af henholdsvis "input", jf. udkastets § 1, nr. 18, og de tre niveauer, jf. udkastets § 1, nr. 19. Definitionerne er i overensstemmelse med definitionerne i IFRS 13, jf. Appendix A i IFRS 13.

Bestemmelsen i udkastets § 95 a, stk. 1, nr. 2, afviger fra den tilsvarende bestemmelse i IFRS 13 ved at præcisere, at oplysningen om virkningen af niveau 3-aktiver og -forpligtelser på årets totalindkomst skal svare til den værdiregulering af de pågældende aktiver og forpligtelser, der er indregnet i henholdsvis resultatopgørelsen og i anden totalindkomst. I IFRS 13 er der til forskel herfra anført, at oplysningerne skal give regnskabsbrugere mulighed for at vurdere *effekten* på regnskabsresultatet og anden totalindkomst. Årsagen til præciseringen er, at i virksomheder, der driver livsforsikringsvirksomhed, vil størstedelen af afkastet af investeringerne tilgå kunderne. Det er dermed kun en mindre del af afkastet og værdireguleringen, der påvirker årets resultat (bundlinjen), fordi størstedelen heraf tilgår kunderne og dermed samtidig føres til udgift i resultatopgørelsen. Bruttoværdireguleringen af disse aktiver og forpligtelser er imidlertid særdeles relevant for de regnskabsbrugere, der tager udgangspunkt i kundeinteresser og ikke kun i ejerinteresser, jf. at nøgletallet investeringsafkast er centralt i vurderingen af livsforsikringsselskabers regnskaber.

§ 95 a, stk. 2, er især inspireret af IFRS 13(94), som tilsvarende kræver en opdeling af aktiver og forpligtelser efter de dimensioner, der er nævnt i stk. 2, nr. 1 og 2.

Det dagsværdihierarki, der henvises til, følger af den gældende § 41 a i bekendtgørelsen.

Finanstilsynet har udarbejdet en vejledning, der understøtter efterlevelsen af § 95 a.

Ad § 1, nr. 13 (§ 111)

Den gældende § 111 er til dels forældet pga. de nye regler om såkaldte skyggekonti, som blev indført med bekendtgørelse nr. 1289 af 23. november 2015 om kontributionsprincippet (kontributionsbekendtgørelsen).

Med denne bekendtgørelse blev muligheden for at opbygge såkaldte skyggekonti ophævet, og der blev indført regler om afvikling af eksisterende skyggekonti over en periode på højst fem år.

Det foreslåede nye stk. 2 tilpasser oplysningskravene til de ændrede regler i kontributionsbekendtgørelsen.

Ad § 1, nr. 14 (§ 126)

Det foreslås at erstatte de gældende krav om skematiske følsomhedsanalyser med mere principbaserede oplysningskrav baseret på kravene i den internationale regnskabsstandard om oplysningskrav i forbindelse med finansielle instrumenter, IFRS 7. Ændringen berører § 126, stk. 1 og 2.

Den gældende bekendtgørelse indeholder i § 126 i sammenhæng med bilag 13 krav om skematiske oplysninger om konsekvenser for virksomheden af potentielle ændringer i diverse risikovariabel. Dette krav om skematiske følsomhedsanalyser var i sin oprindelse bygget op omkring de såkaldte trafiklysregler, der er ophævet i forbindelse med indførelsen af Solvens II pr. 1. januar 2016.

De gældende oplysningskrav foreslås derfor ophævet og erstattet af et mere principbaseret krav om følsomhedsanalyser, hvor virksomheden selv fastsætter de relevante risikovariabel samt metoder og forudsætninger i forbindelse med de følsomhedsanalyser, der gengives i regnskabet.

De foreslåede nye krav til følsomhedsoplysninger i § 126, stk. 1 og 2, svarer til reglerne i IFRS 7(40).

I det foreslåede nye stk. 3 er der givet mulighed for, at gruppe 1-forsikrings-selskaber kan udfylde oplysningskravet vedrørende følsomhedsanalyser ved at gengive de analyser, som selskaberne skal foretage efter § 126 g i lov om finansiel virksomhed. Oplysningskravet kan eventuelt ske i form af en henvisning til, hvor disse analyser er offentliggjort, hvis de allerede er offentliggjort andetsteds, eksempelvis på selskabets hjemmeside.

Ad § 1, nr. 15 (§ 128 a, stk. 2)

Bestemmelsen indeholder ikke nye oplysningskrav, men flytter kravet om oplysning om solvensdækning fra at være et krav om noteoplysning efter § 91 a til at være et krav om oplysning i ledelsesberetningen. Flytningen indebærer, at oplysningen herefter ikke er underlagt revisionspligt.

Allerede de gældende regler indebærer via en særregel, at oplysningerne om solvensdækning er fritaget fra revisionspligt, men placeringen af oplysningerne som en del af noterne, der som udgangspunkt er underlagt revisionspligt, betyder, at revisorerne i deres påtegning skal gøre specielt opmærksom på, at denne oplysning er urevideret. Dette undgås ved at flytte oplysningskravet, så oplysningerne bliver en del af ledelsesberetningen, der i sin helhed ikke omfattes af revisionspligten.

Ad § 1, nr. 16 (Overskrift)

Ændringen er en konsekvens af ændringen under § 1, nr. 17 (§ 145 a).

Ad § 1, nr. 17 (§ 145 a)

Ændringen er en konsekvens af ændringen under § 1, nr. 1, (§ 2), hvorefter virksomheder, der ikke har udstedt børsnoterede værdipapirer, ikke længere er forpligtet til at udarbejde halvårsrapport. Det er dermed valgfrit, om unoterede virksomheder udsteder halvårsrapport. Hvis en virksomhed vælger at udstede halvårsrapport, selvom den ikke er forpligtet til det, vil halvårsrapporten være omfattet af bekendtgørelsens regler om halvårsrapporter. Tilsvarende gælder, hvis en virksomhed vælger at udstede kvartalsrapporter.

Ad § 1, nr. 18 (Bilag 1, nr. 4 a)

Bestemmelsen indeholder en definition af input, jf. bemærkningerne til § 1, nr. 12, (§ 95 a). Definitionen er i overensstemmelse med definitionen i IFRS 13 (Appendix A).

Ad § 1, nr. 19 (Bilag 1, nr. 5 a- 5 c)

Bestemmelserne indeholder definitioner af de tre niveauer for måling, jf. bemærkningerne til § 1, nr. 12 (§ 95 a). Definitionerne adskiller sig fra definitionerne i IFRS 13 ved at knytte sig til målingen, hvor definitionerne i IFRS 13 mere knytter sig til de anvendte input. Det er ikke tanken, at denne forskel skal give anledning til forskelle i praksis. De foreslåede definitioner som karakteriseringer af målingstyper forekommer i overensstemmelse med den sprogbrug, der har udviklet sig på baggrund af reglerne i IFRS 13.

Ad § 1, nr. 20-23 (Bilag 2-5)

Ændringerne af postbetegnelserne er konsekvenser af ændringerne under § 1, nr. 6 (§ 57), jf. § 1, nr. 3 (§ 22, stk. 3).

Ad § 1, nr. 24 (Bilag 7)

Ændringen præciserer, at det ikke alene er prioritetsrenter, men finansieringsomkostninger i det hele taget, der ikke må indgå ved fastsættelsen af ejendoms driftsafkast til brug for værdiansættelsen.

Ad § 1, nr. 25 (Bilag 7)

Den gældende formulering i bilaget om fastsættelse af forrentningskrav kan forlede til den misforståelse, at indretning, vedligeholdelsesstand, lejekontraktens løbetid og lejereguleringsklausuler i alle tilfælde skal indgå ved vurderingen af en ejendoms forrentningskrav. Som overvejende hovedregel vil de nævnte forhold imidlertid indgå ved fastsættelsen af den betalingsstrøm, som ejendommen giver anledning til, og i så fald vil det være dobbeltregning også at tage hensyn til forholdene ved vurderingen af forrentningskravet. Den foreslåede tilføjelse skal sikre, at en sådan dobbeltregning ikke finder sted.

Ad § 1, nr. 26 (Bilag 7)

Efter den gældende formulering i bilaget skal der fastsættes en planlægningsperiode på mindst 5 år. Den foreslåede ændring indebærer, at der fastsættes et princip for fastsættelsen af planlægningsperiodens længde, nemlig at den

skal vare indtil ejendommens betalingsstrøm er stabiliseret, hvilket typisk vil være 5-10 år, men også i det enkelte tilfælde kan være en kortere eller længere periode.

Ad § 1, nr. 27 (Bilag 9)

Bestemmelsen fjerner nøgletallet solvensdækning fra de obligatoriske nøgletal, der er indeholdt i femårsoversigten for virksomheder, der driver livsforsikringsvirksomhed, jf. bemærkningerne til § 1, nr. 15.

Ad § 1, nr. 28 (Bilag 9)

Bestemmelsen har til formål at etablere et ensartet grundlag for beregningen af afkastprocent og omkostningsprocent, hvilket ikke er tilfældet i de gældende regler.

Ad § 1, nr. 29 (Bilag 9)

Ændringen er en konsekvens af ændringen under § 1, nr. 15, jf. § 1, nr. 27.

Ad § 1, nr. 30 (Bilag 10)

Bestemmelsen fjerner nøgletallet solvensdækning fra de obligatoriske nøgletal, der er indeholdt i femårsoversigten for virksomheder, der driver skadesforsikringsvirksomhed, jf. bemærkningerne til § 1, nr. 15.

Ad § 1, nr. 31 (Bilag 11)

Bestemmelsen udvider anvendelsesområdet for de investeringer og afkast, der skal placeres under pkt. 4 i afkastskemaet, fra dattervirksomheder til tilknyttede og associerede virksomheder, så det herefter bliver klart, hvor i skemaet associerede virksomheder skal placeres. Pkt. 4 i afkastskemaet anvendes i de tilfælde, hvor aktivspecifikationen ikke kan foretages ud fra et "se igennem"-princip.

Ad § 1, nr. 32 (Bilag 13 og 14)

Bilag 13 ophæves i konsekvens af ændringen under § 1, nr. 14 (§ 126), jf. bemærkningen hertil. Endvidere ophæves bilag 14, der indeholder en indholdsfortegnelse. Bilaget er overflødigt efter, at offentliggørelserne af bekendtgørelser på Lovtidende.dk automatisk genererer indholdsfortegnelser.

Ad § 2

§ 2 indeholder ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser. Bestemmelserne i ændringsbekendtgørelsen træder i kraft med virkning for års- og delårsrapporter for regnskabsperioder, der begynder 1. januar 2019, jf. stk. 1. Bekendtgørelsens regler kan dog også anvendes helt eller delvis på årsrapporter for regnskabsåret 2018, jf. stk. 4.

Stk. 2 indeholder en overgangsregel vedrørende de nye oplysningskrav i § 1, nr. 12 (§ 95 a). Som udgangspunkt skal noteoplysninger gives med sammen-

ligningstal, jf. bekendtgørelsens § 5, stk. 3. Stk. 2 indeholder en undtagelsesregel fra denne hovedregel, idet den tillader, at der ikke gives sammenligningstal for oplysninger efter § 1, nr. 12 (§ 95 a), det første år bestemmelsen anvendes.

Stk. 3 indeholder overgangsregler vedrørende de nye regler om indregning og måling af leasingkontrakter i § 1, nr. 8 (§ 62). Som udgangspunkt skal nye metoder for indregning og måling gennemføres, så den nye metode anvendes retrospektivt, dvs. ændringen gennemføres, så regnskabstallene, herunder sammenligningstal, kommer til at se ud som om den nye metode altid havde været anvendt, jf. § 84 i bekendtgørelsen. Stk. 3 indeholder en undtagelse fra denne hovedregel, idet det tillades, at det kun er primobalancen i overgangsåret, der påvirkes af de nye regler. Endvidere er det kun for nye leasingkontrakter, de nye regler i fuldt omfang finder anvendelse. For eksisterende kontrakter, der har været behandlet efter de hidtidige regler for operationelle leasingkontrakter hos leasingtagere, gælder, at der kan opgøres leasingaktiver og –forpligtelser i primobalancen, og at en eventuel resultateffekt indregnes direkte på egenkapitalen. I de tilfælde, hvor det vælges, som det er muligt efter overgangsreglerne, at sætte leasingaktiv lig med den opgjorte leasingforpligtelse, vil der dog ikke være en egenkapitaleffekt.

Overgangsreglerne for leasingkontrakter i stk. 3 er i overensstemmelse med overgangsreglerne i IFRS 16, jf. IFRS 16 (Appendix C). Overgangsreglerne i IFRS 16 kan derfor anvendes vejledende i forhold til overgangsreglerne i stk. 3.
